

Til lovforslag nr. L 63. Betænkning afgivet af socialudvalget den 1. december 1983

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Sikring af kontanthjælpsbeløbet efter § 43, stk. 1, og præcisering af hjælp til boligudgifter efter § 43, stk. 3)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget lægger afgørende vægt på, at det som berørt i ministerens svar er påkrævet, at de vejledende retningslinjer om hjælp efter bistanndslovens § 40, stk. 1, til gældssanering uddybes.

Det bør således indskræpes de sociale udvalg, at tyngende gældsforpligtelser vedrørende rimelige formål bør søges bragt ud af verden, mens der ydes hjælp efter bistanndslovens § 37, stk. 2.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) kan tilslutte sig dette lovforslag, fordi det først og fremmest har til hensigt at tilvejebringe ensartede udbetalinger af den hjælp, der ydes af socialforvaltningerne til klienter, der er kommet på den såkaldte varige hjælp, så den skønsmæssige vurdering bortfalder.

Fremskridtspartiet har hele tiden været imod bistanndsloven, fordi den hvilede på skønsprikket, og kan derfor gå ind for de administrative lettelser, dette lovforslag indeholder. Sagsbehandlerne kan nu bruge mere tid på den enkelte klients forhold fremfor at

skulle bruge tiden på skønsmæssige vurderinger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det under nr. 1 stillede ændringsforslag, da lovforslaget under alle omstændigheder er en forbedring af de eksisterende regler om varig hjælp.

Mindretallet ønsker dog primært varighedsbegrænsningen efter bistanndslovens § 37, stk. 4, ophævet og henviser til, at mindretallet har fremsat særskilt lovforslag herom.

Endvidere lægger mindretallet vægt på, at socialministeren over for revaliderings- og pensionsnævnet har givet udtryk for, at udgiften til A-kassekontingenter i almindelighed vil kunne give anledning til, at hjælpen forhøjes i det omfang, denne udgift ikke afholdes inden for basisbeløbet.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Socialministerens forslag om sikring af kontanthjælpsbeløbet efter § 43, stk. 1, og præcisering af hjælp til boligudgifter efter § 43, stk. 3, afhjælper ikke de dybt alvorlige problemer, som varighedsbegrænsningen på 9 måneder for modtagelse af almindelig forbigående kontanthjælp har medført for de familier, det er gået ud over. Som ministerens lovforslag er udformet, vil nogle oven i købet få det ringere, end de har i dag.

§ 37, stk. 4, i bistanndsloven, som træffende kaldes fattighjælpsparagraffen, har betydning,